

Camille Saint-Saëns.

Sünd. 9. oktoobril 1835 Pariisis,
surn. 16. detsembril 1922 Alžiiiris.

Õppis Pariisi konservatooriumis Halévy ja Gounod juhatusel, sai juba kuueteistkümnenda aastana ühe I. auhinna ning valiti 1855. organisti ametisse. Tegutsenud menukalt kõigil heliloomingu aladel (sümfoonilised poeemid, kontsertteosed, oratooriumid), kuulus orelivirtuoosina, pöördus Saint-Saëns ka ooperile luues 1872. oma esikteosena sel alal „La princesse jaune“. Ta populaarsemaid ja menukamaid oopereid on: „Simson ja Delila“, mille esiklavastus oli 1877. Veimaris Liszti juhatusel. Alles 1890. lavastati „Simson ja Delila“ ka konservatiivses Pariisis.

„Simson ja Delila“.

Tegevus.

Esimene vaatus, 1. pilt: Tänav. Hebreala rahvast koguneb kaebama Jehovale oma viletsust, mida peab kandma vilistide ikkes. Nende kaebelaul kostab juba kinnise eesriide takka. Simson tuleb lohutama oma rahvast. Selle kahtlus vaid innustab ta hoogu, nii et rahvas lõppeks näeb Simsonis oma päästjat. Käigul läbi linna satub koosolekule peale Gaza satraap Abimelek mõne sõduri saatel. Nähes tõrkujaid orje ta ähvardab neid karistustega ja mõnitab Jehovat, kes jätnud maha Israeli põgenedes Dagoni vägevuse eest. Simson astub talle vastu ning kutsub rahva üles, heitma endast ahelad. Abimelek haarab mõõga, kuid Simson kisub selle ta käest ning surmab Abimeleki, sellal kui rahvas, tormates hulgana kallale, lööb ta paar saatjat põgenema. On puhkenud mäss. Hebrealased ühes Simsoniga tormavad minema.